

Arrest

nr. 319 550 van 8 januari 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. CUYPERS *loco* advocaat B. LOOS en in het bijzijn van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 18 augustus 2021.

1.2. Op 18 januari 2023 en 2 maart 2023 werd verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Zijn advocaat en voogd waren aanwezig tijdens beide persoonlijke onderhouds.

1.3. Op 5 februari 2024 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die als volgt luidt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. Je bent 16 jaar en afkomstig uit het subdorp Logmankhel van het hoofddorp Tutu, gelegen in het district Sherzad van de provincie Nangarhar. Jouw vader heet R. K. en jouw moeder is overleden.

In de voormiddag ging jij naar school. Tegen de middag moest je eten verzamelen voor de taliban in het dorp. Daarnaast werkte je als mekanieker gedurende zes jaar. Nadat jouw jongere broer T. de dieren buiten liet, ging jij de dieren na jouw werk terug halen. Tijdens een gevecht tussen de taliban en de overheid jaren geleden lieten jouw jongere broertje en zusje het leven toen een raket jullie bezoekersruimte raakte. Je stopte met school na de derde graad wegens de vele gevechten in jouw regio.

Jouw vader werkte in het verleden twee jaar lang bij het Afghaanse Nationale Leger. Jij werd op dat moment al verschillende keren aangesproken door de taliban en andere dorpsgenoten dat jouw vader moest stoppen met zijn werk bij de ongelovigen of anders zou jij vermoord worden. Jouw vader nam deze bedreigingen niet serieus. Op een gegeven moment raakte hij echter gewond aan zijn voet en was hij niet langer in staat om legerwerk te doen. Na twee maanden revalideren in het ziekenhuis, werkte hij als bewaker in Jalalabad, waar hij de markt en winkels moest beveiligen. Na een achttal à negental maanden als bewaker te hebben gewerkt, hoorden jullie plots niets meer van hem. Hij is ondertussen al drie jaar vermist.

Jouw patronale oom, S. H. werkte voor de nationale veiligheidsdienst (NDS) in Jalalabad. Hij had de logistieke taak om troepen naar bepaalde gebieden te sturen om er te vechten. Zijn vrouw en kinderen woonden bij jullie in. De taliban had jou ook al aangesproken in verband met het werk van jouw oom, maar ook hij gaf jou het advies jou er niets van aan te trekken. Jouw oom S. H. vond het uiteindelijk niet langer veilig voor jou in Afghanistan en organiseerde jouw reis. Zo verliet jij Afghanistan rond de maand februari van het jaar 2021.

Je diende een verzoek om internationale bescherming in in België op 18 augustus 2021.

Na de val van het Afghaans regime kwam jouw patronale oom S. H. terug naar huis. Na een week werd hij daar opgepakt door de taliban. Sindsdien is er van hem geen nieuws meer.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je voor jouw veiligheid omwille van de vroegere tewerkstelling van je oom. Je vreest tevens dat je jou zou moeten aansluiten bij de taliban.

Ter staving van jouw verzoek leg je van volgende documenten de kopieën neer: een kopie van jouw taskara, een kopie van de taskara van jouw oom S. H., een badge van de NDS van jouw oom S. H., twee diploma's van je oom S. H. met betrekking tot zijn werk, foto's van jullie woning en werkplek na een aanslag van de taliban, een kopie van de elektronische taskara van jouw moeder, een kopie van de Belgische verblijfsvergunning van jouw oom Z. J. S. en zijn echtgenote L. S., een attest dat je hier naar school gaat, een kopie van een attest bij Solentra, een observatie van de zijsprong en een kopie van een observatie van jouw NAFT-begeleider.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er je een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Daarnaast maakten uw voogd en advocaat er melding van dat u met psychologische problemen kampt en legt u hierover een brief van Solentra, een getuigenis van een medewerker van uw leefgroep en van uw studiebegeleider neer (CGVS I, p.21,22; CGVS II, p.22). De brief van Solentra bevestigt dat je in behandeling was voor traumatherapie en dat u op 13 januari 2023 zes consultaties achter de rug had. Het attest bevat

evenwel geen diagnose, noch een omschrijving van jouw klachtenpatroon of aanbevelingen voor het persoonlijk onderhoud. De eerste getuigenis van je begeleider stelt dat je jouw familie mist en je je over hen zorgen maakt. Verder lijkt je moeite te hebben met emotieregulatie en heb je soms bewustzijnsverlies die psychisch geïnduceerd zouden zijn en zouden kunnen wijzen op post-traumatisch stress syndroom. In de tweede getuigenis stelt je studiebegeleider dat ze je ervaart als een kwetsbare jongeman met meerdere trauma's en verlieservaringen, die zich zorgen maakt over zijn familie. Hoewel geen van de neergelegde stukken een diagnose bevat, jouw vermogen om afdoende verklaringen af te leggen betwijfelt of hieromtrent aanbevelingen formuleert werd er bij het afnemen van de persoonlijke onderhouden rekening gehouden met jouw mogelijke kwetsbaarheid. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd gepolst naar jouw medische problemen (CGVS I, p. 3). De protection officer wees jou erop dat als je in het geval jij toch problemen ondervond of ergens mee zat er melding van diende te maken waar jij op instemde (CGVS I, p. 4). Ook werd aangegeven dat er, naast de pauze die standaard ingelast wordt halverwege het interview, een pauze door jou gevraagd kon worden wanneer je hier nood aan had (CGVS I, p. 3; CGVS II, p. 3). Zo vroeg je spontaan om het persoonlijk onderhoud even te onderbreken zodat je naar het toilet kon gaan (CGVS II, p. 13). Op het einde van het eerste persoonlijk onderhoud gaf je wel aan jou niet zo goed te voelen (CGVS I, p. 21-22), waarna het persoonlijk onderhoud werd stopgezet, hoewel jij zelf aangaf dat je kon verder doen (CGVS I, p. 22). Uit het verloop van de persoonlijke onderhouden bleek echter niet dat je door eventuele psychologische moeilijkheden belemmerd was in je deelname aan de persoonlijke onderhouden, noch maakten jij, je voogd of je advocaat hier melding van (CGVS I, p.5, 22; CGVS II, p.21-22).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je vervolgd te worden door de taliban omwille van het werk van je vader en je oom. Je vreest tevens dat je jou zou moeten aansluiten bij de taliban (CGVS I, p. 18).

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet je niet kan worden toegekend omdat de door jou ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst moet er vastgesteld worden dat je verklaringen over de oorzaak van je problemen, met name het werk van je vader en je oom niet kunnen overtuigen. Zo staat er genoteerd bij jouw aanmeldingsfiche dat jouw vader bij het leger zat en daardoor problemen kende met de taliban (zie fiche minderjarigen). Op dat moment repte je geen woord over jouw oom S. H. zijn functie bij de Afghaanse inlichtingendienst (zie fiche minderjarigen). Jouw oom wordt bij jouw aanmelding enkel vermeld als de persoon die jou wegstuurde uit Afghanistan. Tijdens jouw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) van 17 maart 2022 draai je de rollen om. Daar vermeld je dan weer enkel het werk van je oom als reden voor je vlucht (CGVS vragenlijst, vraag 3.5, dd. 17.03.2022). Je vertelt op dat moment dat door het werk van jouw oom jij risico liep als oudste zoon van zijn broer, en hij jou daarom naar een veilig land wou sturen (CGVS vragenlijst, vraag 3.5, dd. 17.03.2022). Wanneer jij hiermee geconfronteerd wordt tijdens het persoonlijk onderhoud, haal jij aan dat je over zowel jouw oom als vader zou verteld hebben tijdens die interviews (CGVS II, p. 20). Echter weerspiegelt dit zich niet in de gegevens waarover het CGVS beschikt. Het is opvallend dat de klemtoon van de reden van jouw vlucht compleet verschilt tussen deze twee interviews wat alvast vragen doet rijzen bij de functies van je vader en je oom en de echte reden van jouw vertrek uit Afghanistan. Ook van jou als minderjarige kan er immers verwacht worden dat je over de grote lijnen van de asielmotieven gelijklopende verklaringen aflegt.

Daarbij kan ook je kennis van het werk van je oom niet getuigen van zijn daadwerkelijke tewerkstelling. Zo weet je in je eerste persoonlijk onderhoud enkel te vertellen dat hij bij de inlichtingendienst werkte, er een hoge functie had en teams in Jalalabad stad op pad stuurde als er iets gebeurd was (CGVS I, p.19). Meer kan je niet over zijn werk vertellen (CGVS I, p.20). Welke rang je oom had en hoelang hij die hoge rang had weet je evenmin (CGVS I, p.20). Waar je in je eerste persoonlijk onderhoud een (zeer) beknopte functiebeschrijving weet te geven heb je in je tweede persoonlijk onderhoud geen idee meer van de functie of de taken van je oom bij de NDS (CGVS II, p.15). Je kan tijdens dat onderhoud wel één anekdote vertellen, namelijk dat je oom tijdens zijn training in de sneeuw probeerde te verstoppen (CGVS II, p.15). Deze anekdote valt in ieder geval moeilijk te rijmen met de basisopleiding die uw oom volgde aangezien deze opleiding volgens het neergelegde certificaat in de zomermaanden plaats vond. Ook over de universitaire opleiding die je oom volgde en op basis waarvan hij hoogstwaarschijnlijk voor de NDS geselecteerd werd weet je het fijne niet. Je hebt immers geen idee welke richting hij aan de universiteit volgde (CGVS II, p.5). Het roept ook vraagtekens op dat je meent dat je oom bij de NDS verantwoordelijk was voor Jalalabad stad (CGVS I, p.19). Je oom was immers slechts vijf jaar in dienst bij de NDS (CGVS I, p.19). Dat hij in die korte

termijn, en zonder voorafgaandelijke ervaring opgegroeid zou zijn tot de verantwoordelijke voor een van de belangrijkste steden in Afghanistan grenst heel erg aan het onwaarschijnlijke. Gezien je jonge leeftijd wordt er niet van jou verwacht dat je alle details van het werk van je oom kan weergeven. Wel zou jij die regelmatig contact had met je oom, die door het werk van zijn oom Afghanistan diende te verlaten en nu nog steeds contact met zijn familie onderhoudt voldoende elementen moeten kunnen aanbrengen die de verklaarde tewerkstelling van je oom geloofwaardig maakt. Te meer daar er niet enkel bij jou gepeild werd naar je kennis van het werk van je oom maar ook naar de impact van zijn tewerkstelling en die van je vader op jouw dagelijks leven, zoals hieronder verder uiteengezet wordt.

Daarnaast is het frappant dat jouw gebied volgens jouw verklaringen onder de controle stond van de taliban (CGVS I, p. 10-13; CGVS II, p. 6), maar jouw vader en oom wel op regelmatige basis naar huis kwamen (CGVS I, p. 13-15, 20; CGVS II, p. 5) terwijl je verklaart dat de taliban mensen die voor de overheid werkten arresteerden en vermoordden in jouw dorp (CGVS I, p. 13). Daarnaast blijkt uit jouw verklaringen dat de taliban al sinds enige tijd op de hoogte waren van de jobs van jouw vader en oom, en jou hier verschillende keren over aanspreken toen je nog klein was (CGVS II, p. 10-11). Je haalt tevens aan dat er heel veel dorpelingen spioneerden voor de taliban (CGVS I, p. 14-15; CGVS II, p. 5-6) en zelfs de meeste van de dorpelingen werkten voor de taliban en op de hoogte waren van het werk van jouw vader (CGVS II, p. 11). Hoewel je verklaart dat jouw vader een lange sjaal rond zijn lichaam deed en 's nachts kwam om niet herkend te worden, is dit niet evenredig met het risico dat hij loopt om zich in talibangebied vol met spionnen die op de hoogte zijn van zijn job te begeven om zijn familie te zien (CGVS I, p. 14-15; CGVS II, p. 6). Zo konden jullie evengoed ergens anders afspreken zoals bijvoorbeeld in Jalalabad die op dat moment onder controle stond van de overheid, maar dat gebeurde niet volgens jou (CGVS I, p. 20). Het is echter nog vreemder dat jouw oom S. H., waarvan de taliban wisten dat hij bij de overheid werkte, na de machtsovername gewoon naar huis kwam (CGVS II, p. 10, 16). Het mag verbazen dat hij zo onvoorzichtig zou zijn en dit risico zou nemen om thuis te wachten terwijl jouw vader al eerder verdween (CGVS II, p. 10). Jij antwoordt dat hij nergens naar toe kon aangezien hij verantwoordelijk is voor jullie gezin (CGVS II, p. 16). Dit kan enigszins begrepen worden, maar het is vanzelfsprekend indien de taliban gebrand waren om hem te pakken te krijgen, hij thuis niet veilig zou zijn en uiteindelijk ook niet voor zijn gezin zou kunnen zorgen indien de taliban hem zou meenemen. Jouw verklaringen over de regelmatige bezoeken van je vader en je oom ondergraven dan ook sterk het geloof in de functies die ze uitgevoerd zouden hebben. In verband met het alibi dat jullie bedachten om de jobs van jouw oom en vader achter te verbergen kan er nog toegevoegd worden dat je tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaart dat jullie aan de dorpelingen vertelden dat jouw vader in de bouwsector als metser aan de slag was (CGVS I, p. 15). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vertel je dan weer dat heel de wereld, waaronder de dorpelingen op de hoogte waren van de jobs van jouw vader en oom (CGVS II, p. 11). Wanneer er nogmaals tijdens het tweede persoonlijk onderhoud wordt gevraagd wat jij vertelde in het dorp wanneer mensen vroegen naar het werk van jouw oom en vader, antwoord je deze keer dat de meeste mensen al op de hoogte waren van hun jobs bij de overheid (CGVS II, p. 11-12). Wanneer jou vragen werden gesteld door de dorpelingen vroeg je wat hun probleem was stelde je dat ze zich niet moesten moeien en als ze aandrongen antwoordde je dat ze op het werk waren (CGVS II, p. 12). Niet alleen leg je tegenstrijdige verklaringen af over het alibi dat je opgaf ook is het zeer onwaarschijnlijk dat jij als minderjarige jongen een dergelijke brutale toon zou (kunnen) aanslaan en een nietszeggend antwoord zou geven aan je dorpsgenoten. Bovenstaande vaststellingen doen weeral afbreuk aan het geloof in de tewerkstelling van je vader en je oom.

Jouw levensomstandigheden stroken evenmin met het risico dat jij gelopen zou hebben omdat jouw vader en oom bij de vorige overheid werkten. Zo is het vreemd hoe je verklaart dat jouw mama bang was om jullie naar buiten te laten gaan omdat het gevaarlijk was voor familieleden die bij de overheid werkten (CGVS I, p. 9). Dit staat haaks op jouw verklaring dat in de voormiddag naar school ging, werkte als mekanieker en de dieren 's avonds terug ging halen (CGVS I, p. 5). Te meer daar je aanhaalt dat je buitenshuis geregeld in contact met de taliban kwam. Zo haalt je aan dat je na school verplicht eten ging ronselen voor de taliban en dit naar de moskee bracht (CGVS I, p. 5; CGVS II, p. 5). Je verklaart ook met de taliban in contact te komen op jouw werk aangezien jullie voor hen gratis reparatiewerken moesten uitvoeren aan hun auto's (CGVS I, p. 11). Uit je verklaringen blijkt allerm minst dat jij niet naar buiten kon gaan uit schrik voor de taliban omdat je vader en oom voor de Afghaanse veiligheidstroepen werkten (CGVS I, p. 9). Deze incoherentie doet verder afbreuk aan de voorgehouden tewerkstelling van je vader en oom.

Daarnaast is het frappant dat je initieel aanhaalde niet over documenten te beschikken betreffende de job van jouw vader en oom aangezien jouw tante alles in de tandoor-oven verbrandde uit schrik voor de taliban na de machtsovername (CGVS I, p. 17-18; CGVS II, p. 18-19). Nochtans schat je jouw vertrek uit Afghanistan enerzijds in juli-augustus 2020 en anderzijds rond de maand februari van het jaar 2021 (CGVS I, p. 11; Verklaring DVZ, vraag 10, 33; dd. 17.03.2022). Bijgevolg had jouw familie dus ruimschoots de tijd om al documenten na jouw vertrek in veiligheid te brengen. Jouw vergoelijking dat ze dit nog niet hadden gedaan omdat zij niet verwacht hadden dat de machtsovername zo snel zou gebeuren kan niet gelden als vergoelijking (CGVS I, p. 18). Uit de toegevoegde informatie blijkt immers dat de machtsovername door de

taliban een proces was dat meerdere maanden in beslag nam. Dat uw familie, en zeker uw oom die bij de inlichtingendienst zou gewerkt hebben, de machtsovername niet als realistisch toekomstbeeld voor ogen hadden valt niet voor te stellen. Er dient ook toegevoegd te worden dat het zeer vreemd is dat jouw tante alles verbrandde na de machtsovername uit paniek voor de taliban terwijl jullie gebied voor de machtsovername ook al onder controle stond van de taliban volgens jouw verklaringen (CGVS I, p. 10-13). Dat jij, die begeleid wordt door een voogd en een advocaat, daarnaast niet op de hoogte was dat er documenten zouden gevraagd worden tijdens het interview, geldt evenmin als vergoelijking (CGVS I, p. 18). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud slaag je er plots wel in om documenten voor te leggen, waaronder originele diploma's en zelfs een originele badge van jouw oom S. H. (CGVS II, p. 18-19). Dat deze documenten plots tevoorschijn zijn gekomen omdat jouw tante deze over het hoofd had gezien waardoor deze niet in de oven zijn beland is weinig plausibel (CGVS II, p. 18-19).

In verband met de NDS badge van jouw oom S. H., dient overigens opgemerkt te worden dat deze kaart een typfout bevat. Zo staat er 'National Directorate of Decurity' te lezen in plaats van 'Security'. Dit is wel een serieuze spelfout wat de echtheid van de badge niet ten goede komt. Er kan nog toegevoegd worden dat deze badge de afgiftedatum heeft van 12 december 2017 maar uw oom volgens zijn andere documenten de basisopleiding pas begon op 17 juni 2018 en deze afrondde op 14 juli 2018. Hoewel jij verklaart dat hij er vijf jaar lang heeft gewerkt kan dit evenmin kloppen met de documenten die jij voorlegt omtrent zijn werk (CGVS I, p. 19). Ook jij hebt hier geen afdoende verklaring voor (CGVS II, p. 21). Indien hij tewerkgesteld was tot aan de machtsovername zou dat betekenen dat hij in het jaar 2016 begon bij de NDS. Dat deze kaart een serieuze spelfout bevat en de data niet overeenkomt met de andere documenten zet de echtheid van deze documenten verder op de helling. Dit klemmt des te meer daar uit objectieve informatie (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt dat Afghaanse documenten sowieso weinig bewijswaarde hebben, daar ze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan.

In de mate dat er geen geloof gehecht kan worden aan de oorzaak van je problemen kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die eruit voort vloeien. Te meer daar ook je verklaringen over de problemen die jij en je familieleden gekend zouden hebben met de taliban niet kunnen overtuigen.

Ook over de vervolgingsfeiten die jouw familie meegemaakt zou hebben laat je immers tegenstrijdigheden optekenen. Zo haalde jij aan op de DVZ dat de taliban op zoek was naar jouw oom en verschillende keren langskwamen op momenten dat hij thuis was maar hij zich steeds tijdig kon verstoppen waardoor de taliban hem niet vonden (CGVS vragenlijst, vraag 3.5, dd. 17.03.2022). Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vertel je dan weer dat de taliban twee à drie keer naar jullie huis kwamen om te vragen waar jouw oom en vader waren (CGVS I, p. 21). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud hang je een ander verhaal op en vertel je dat de taliban één keer bij jullie thuis zijn langsgekomen (CGVS II, p. 12-13). Gevraagd of jouw vader of oom op dat moment aanwezig waren toen de taliban naar jullie woning kwamen, antwoord je van niet (CGVS II, p. 14). Wanneer je geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid antwoord je dat ze dat verkeerd begrepen moeten hebben bij de DVZ (CGVS II, p. 20). Nochtans bevestigden jij en je voogd dat jij tijdens je interview bij de DVZ je problemen uiteen kon zetten en – hoewel jullie daar de mogelijkheid toe hadden – maakten jullie geen opmerkingen bij uw verklaringen bij de DVZ (CGVS I, p.4,5). Bovendien werden uw verklaringen bij de DVZ afgenomen in het bijzijn van uw voogd en werden ze aan jullie voor bevestiging voorgelezen waardoor er aangenomen kan worden dat er geen misverstanden meer in het verslag zouden mogen staan (Vragenlijst CGVS). Bovendien voeg je nog andere incoherenties aan je verklaringen toe. Zo haal je plots aan dat de taliban jouw vader en oom ook telefonisch contacteerden en bedreigden (CGVS II, p. 13). Na een korte pauze verander jij die verklaringen en geef je aan niet te weten of de taliban hen ooit gebeld zouden hebben, maar dat dat wel zou kunnen (CGVS II, p. 13-14). Waarom je dit plots zou toevoegen en dan terug zou aanpassen is tevens vreemd. Bovenstaande tegenstrijdigheden gaan over de essentie van je vluchtverhaal waardoor er ook van jou ondanks je jonge leeftijd verwacht kan worden dat je er eensluidende verklaringen over aflegt.

In verband met de reacties van jouw oom en vader dient opgemerkt te worden dat deze ook allesbehalve plausibel blijken te zijn. Zo verklaar je dat jouw vader en oom niet gaven om de bedreigingen van de taliban. Ze zeiden dat het hen niet konden schelen wat de taliban wilden en dat ze wel gedood zouden worden als ze gepakt zouden worden maar dat ze zouden blijven werken zolang zij niet gepakt worden (CGVS II, p. 11, 13). Dat jouw oom en vader zo weinig om hun eigen lijfbehoud gaven is en dan ook zo achteloos omsprongen met de bedreigingen van de taliban is weinig plausibel. Ook voor je familie namen ze blijkbaar geen beschermingsmaatregelen. Ze gaven jou eenvoudigweg het advies om 'ja' te antwoorden als de taliban jou iets vroeg en te zeggen dat je de informatie van de taliban zou doorgeven aan jouw oom en vader (CGVS II, p. 13). Je geeft ook zelf aan dat er geen oplossingen werden gezocht door jouw oom of vader omdat jouw oom en vader koppig waren (CGVS II, p. 14). Met het loon van jouw vader, maar voornamelijk met het hoge

loon van jouw oom is het vreemd dat jullie zich niet in Jalalabad gingen vestigen, dat op dat moment onder controle van de overheid stond en waar zowel jouw oom als vader tewerkgesteld waren (CGVS I, p. 14, 20; CGVS II, p. 16). Dat jullie daar nooit aan gedacht hebben en niet wisten wat jullie dan zouden doen met de dieren en het huis is geen afdoende reden (CGVS II, p. 16). De vaststelling dat er dan ook nooit enige voorzorgsmaatregel blijken genomen te zijn en het niet nodig leek te zijn hierbij stil te staan of over na te denken, tart alle verbeelding.

In verband met de verdwijning van jouw vader zo'n twee jaar voor je aankomst in België en wat jouw familie gedaan heeft om hem te vinden, ben je ook tegenstrijdig (Verklaring DVZ, vraag 15A). Zo verklaar je initieel dat jouw mama verschillende keren naar het districtshuis geweest is om een aanvraag te doen om hem op te sporen (CGVS I, p. 9). Wanneer jou wordt gevraagd wat jouw oom heeft gedaan antwoord je dat hij bij de geheime dienst werkt en dat hij daar op het werk rondgevraagd had, maar zij ook niet op de hoogte waren (CGVS I, p. 9). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verander je jouw verklaringen en vertel je deze keer dat het jouw oom was die naar het districtshuis is geweest (CGVS II, p. 9). Gevraagd of nog iemand anders van jouw gezin of familie naar het districtshuis is geweest, antwoord je dat jouw oom de enige was aangezien jullie nog te klein waren en jouw mama niets kon doen (CGVS II, p. 9). Vervolgens verklaar je dan weer dat jouw mama naar de dorpsoudsten is gegaan voor meer informatie (CGVS II, p. 9). Andermaal slaag je er niet in eenduidige verklaringen af te leggen, wat het geloof in de verdwijning van je vader en bijgevolg zijn actuele situatie en het risico dat hij en bij uitbreiding ook jij zou lopen ondermijnt.

Ook aan het lot dat je voor je oom beschrijft moet ernstig getwijfeld worden. De vaststelling dat de enveloppe waarmee de documenten zijn verzonden als afzender de naam 'S. H.' bevat, de naam van jouw ontvoerde oom is een zeer sterke indicatie dat jouw oom S. H. helemaal niet vermist zou zijn, zoals je zelf beweert.

Ten slotte heb je ook geen idee wat er na jouw vertrek uit Afghanistan gebeurd is (CGVS II, p. 17-18, 21). Je hebt geen weet of de taliban nog steeds jouw familie lastigvallen (CGVS II, p. 17-18, 21). Jouw vergoelijking dat je niet zo vaak met jouw moeder spreekt en ze jou niet veel willen vertellen zodat jij jou geen zorgen maakt kan niet gelden, aangezien je weldegelijk nog met jouw moeder gesproken hebt. Zo verklaarde je eerder dat je ongeveer tweemaal delijks contact hebt met jouw moeder (CGVS II, p. 18, 21). Dat daarnaast jouw moeder jou niet op de hoogte zou stellen indien er meer nieuws zou zijn over de problemen met de taliban of indien er zich nog verdere ontwikkelingen zouden hebben voorgedaan, is daarbij weinig ernstig te noemen. Het betreffen immers elementen die direct gelinkt zijn aan de zogenaamde problemen die jij zou hebben ervaren en jou tot een definitief vertrek uit jouw land van herkomst zouden hebben gebracht. In dit verband kan moeilijk worden ingezien met welke reden jouw moeder jou niet over enige verdere problemen zou hebben ingelicht indien jij daar naar vraagt (CGVS II, p. 18). Je verklaart dat jouw moeder psychische problemen heeft gekregen nadat jouw vader vermist raakte (CGVS II, p. 18). Echter had jij jou ook kunnen informeren bij jouw maternale oom in Afghanistan of jouw oom in België hoe de situatie nu zit voor jouw mama en tante (CGVS II, p. 21). Dat je dit niet deed toont dat jij klaarblijkelijk geen verdere interesse zou hebben in wat in wezen jouw eigen asielmotieven zijn. Jouw klaarblijkelijke desinteresse mag sterk verbazen en komt het geloof in jouw asielmotieven alvast niet ten goede. Jouw opvallend gebrek aan interesse is onverenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging. Er mag van een verzoeker verwacht worden dat hij zich informeert naar de gebeurtenissen na zijn vertrek. Men moge verwachten dat jij op de hoogte bent van deze gebeurtenissen, gezien dit belangrijke én relevante elementen betreffen binnen het kader van jouw verzoek om internationale bescherming. Je kon je hierover na jouw aankomst in België ook over informeren, hetgeen je niet gedaan hebt. Ook dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw asielrelaas.

Daarnaast haal je tevens nog de vrees aan om bij terugkeer naar Afghanistan jou te moeten aansluiten bij de taliban en mensen te moeten vermoorden (CGVS I, p. 18). Waarom je dat precies vreest blijft onduidelijk. Zo weet je niet of de taliban eigenlijk op zoek zijn naar jou of niet (CGVS II, p. 21). Je legt uit dat mensen die in Afghanistan wonen, en zeker nu de taliban aan de macht zijn, ze mensen gebruiken voor hun eigen doelen (CGVS I, p. 19). Nogmaals gevraagd waarom je een moordenaar zou moeten worden bij terugkeer, antwoord je dat ze jou zullen vragen om wapens op te nemen en aan hun kant te staan (CGVS I, p. 19). Gevraagd of alle jongens in Afghanistan dan nu bij de taliban zijn, antwoord je dat niet alle jongens bij de taliban zijn, maar ze wel jongens vragen om naar de madrassa te gaan en ze daar mensen brainwashen (CGVS I, p. 19). Jouw these kan niet overtuigen dat jij bij terugkeer jou zou moeten aansluiten bij de taliban (CGVS I, p. 19). Niet alleen is dit een blote bewering van langs jouw kant, daarnaast blijkt ook dat jouw gebied in het verleden onder controle stond van de taliban, en zij jou toen ook niet vroegen om een terrorist of moordenaar te worden. Te meer daar er uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf, het EUAArapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op

https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de taliban na de machtsovername over tal van kandidaten voor de beschikbare posities beschikten waardoor er van gedwongen rekrutering geen sprake meer was.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je dan ook niet aannemelijk gemaakt dat je gegronde redenen hebt om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat je bij een terugkeer naar jouw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die je neerlegt kunnen bovenstaande vaststelling niet ombuigen. De kopieën van jouw taskara, de taskara van jouw oom en moeder kunnen de geloofwaardigheid van jouw verklaringen niet herstellen gezien dergelijke documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van jouw beweringen te herstellen. De werkbadge van jouw oom werd hierboven reeds besproken terwijl zijn twee certificaten het geloof in zijn tewerkstelling niet kunnen herstellen. Zoals hierboven reeds aangehaald moet er immers worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijdverbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het ondersteunen van uw asielrelaas. De foto's tonen een beschadigd gebouw. Uit deze foto's valt evenwel niet af te leiden dat dit jouw huis zou zijn noch in welke omstandigheden dit gebouw beschadigd raakte. Het schooldocument dat je voorlegt toont hoogstens aan dat je hier naar school gaat, maar hebben geen invloed op jouw asielrelaas. Wat betreft de door jou neergelegde medische stukken opgemaakt in België dient opgemerkt te worden dat deze hierboven reeds werden besproken.

Tot slot werpt je advocaat op dat je gestigmatiseerd zou worden omwille van jouw mentale problemen (CGVS II, p.22). Er moet evenwel aangehaald worden dat jouw advocaat nalaat om haar these aan te tonen. Zoals hierboven reeds aangehaald breng je geen stuk ter staving van jouw mentale problemen aan. Hoewel er vanuit gegaan kan worden dat je het moeilijk hebt volstaat dit niet om aan te nemen dat jij bij terugkeer zodanig als een persoon met psychologische problemen geïdentificeerd zou worden laat staan dat je hierdoor met stigmatisering die zou oplopen tot vervolging of ernstige schade geconfronteerd zou worden.

Stigmatisering omwille van psychologische problemen is immers niet alleen afhankelijk van de psychologische problemen zelf maar ook van de manier waarop die zich al dan niet veruitwendigen, hoe zij door de directe omgeving beschouwd worden en welke ondersteuning de directe omgeving biedt. Een loutere verwijzing naar het stigma rond mensen met psychologische problemen kan in deze niet volstaan om in concreto aan te tonen dat jij bij terugkeer naar Afghanistan te maken zou krijgen met vervolging of ernstige schade.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v)

het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/eas](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf)), de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 23 september 2022 en de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral

religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de

Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat jij louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of jouw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Zo verwijst jouw advocaat nog op het einde van het persoonlijk onderhoud naar de socio-economische crisis in Afghanistan (CGVS, p. 23). Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden er tegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indi

[cators in Afghanistan and in Kabul city.pdf](#), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwersing, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal jij geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat jij voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jijzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij echter in gebreke.

Hoewel jouw advocate nog aanhaalt dat wegens jouw psychologische problemen jij het spel van de taliban niet kunt spelen (CGVS II, p. 21). Echter maakt uw advocate niet aannemelijk waaruit dit zou blijken dat jij jou niet zou kunnen aanpassen aan het gedrag dat van jou verwacht zou worden. De getuigenissen die je voorlegt stellen dat je moeilijkheden hebt met emotieregulatie en een verstoord dag- en nachtritme. Er wordt benadrukt dat deze problemen voortkomen uit jouw bezorgdheid betreffende jouw familieleden en de situatie in Afghanistan. De persoon in kwestie haalt aan dat dit zou kunnen wijzen op een post-traumatische stresssyndroom. De getuigenis haalt echter ook je veerkracht, wilskracht en doorzettingsvermogen aan. Ondertussen ga jij ook terug naar school, waarvan jij een attest voorlegt (CGVS II, p. 22). Uit deze attesten en jouw verklaringen kan niet afgeleid worden dat jij je niet opnieuw zou kunnen conformeren aan de Afghaanse context waarin u 13 jaar lang heeft gewoond. Uit de attesten en jouw gedrag op de CGVS blijkt nergens dat u niet in staat zou zijn jou niet te gedragen naar de sociale gedragingen in Afghanistan die van jou verwacht worden. Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 13-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Zo ging jij naar school tot de derde graad (CGVS I, p. 10). Daarnaast heb jij vijf jaar gewerkt als mekanieker in een garage waardoor je actief deelnam aan het maatschappelijk leven in Afghanistan (CGVS II, p. 10-11). Bovendien beschik je ook nog over sociale contacten in Afghanistan, waaronder jouw moeder, broertjes en tante (CGVS I, p. 11). Je leefde volgens jouw

eigen verklaringen in het verleden al onder het talibanregime in jouw dorp (CGVS I, p. 10-13; CGVS II, p. 6), waardoor er kan vastgesteld worden dat het voor jou gemakkelijker zou kunnen zijn om jou terug aan te passen aan het huidige talibanregime, waar je in het verleden al bekend mee was. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat na twee en een half jaar in België je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, iets waar je zelf ook niet in slaagt om aan te halen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna 'Vluchtelingenverdrag'); de artikelen 48/3 t.e.m. 48/6 en artikel 57/1, § 4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'Vreemdelingenwet'); artikel 26 van het KB van 11 juli 2003, de artikelen 20, 21 en 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie; de artikelen 2 en 3 *juncto* 13 van het EVRM, artikel 10 lid 3 onder b) van de Procedurerichtlijn en de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en als beginsel van behoorlijk bestuur en van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, eveneens beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoeker gaat vooreerst in op het hoger belang van het kind, de psychische problematiek en beschermingsnood. Hij zet uiteen dat hij een 16-jarige Afghaanse niet-begeleide minderjarige is die als 13-jarige uit een dorp in Nangarhar, Afghanistan vertrokken is, in februari 2021, nog voor de Taliban de macht hebben overgenomen en ondertussen 2,5 jaar in België is. Verzoeker stelt met ernstige psychische- en gedragsproblemen te kampen en dat zijn problematiek ook zeer duidelijk gemaakt aan de commissaris-generaal aangezien er verschillende stukken over werden voorgelegd. Zo werd hij opgevolgd door Solentra, verblijft hij in een aangepaste leefgroep in Merksem en volgt hij het NAFT traject op school, zo betoogt verzoeker. Hij betoogt dat Solentra voor elke asielzoeker weigert een inhoudelijk psychologisch attest met diagnose op te stellen maar dat zijn huisarts vermoedt dat hij kampt met PTSS. Verzoeker meent dat dit naast de verklaringen over de feiten die aanleiding gaven tot verzoekers vertrek, de lens is waardoor verzoekers nood aan internationale bescherming bekeken moet worden, met name een kind met een psychische problematiek.

Verzoeker citeert vervolgens de artikelen 24 en 51 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en argumenteert dat dit moet geïnterpreteerd worden aan de hand van artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag en de commentaar hierbij van het VN Kinderrechtencomité. Dit Comité stelde een niet-exhaustieve lijst op van elementen en omstandigheden waarmee rekening moet worden gehouden, waaronder de kwetsbaarheid van het kind, de mening en identiteit van het kind, het behouden van relaties. Hij stelt dat bij het onderzoek naar het belang van het kind niet alleen rekening moet worden gehouden met de huidige specifieke elementen en omstandigheden van het kind maar moet ook naar de toekomst van het kind gekeken worden. Elk beslissing moet rekening houden met de continuïteit en de stabiliteit van het kind op heden en in de toekomst. Hij wijst erop dat bij de afweging van de verschillende elementen in het verzoek tot internationale bescherming, het belang van het kind een bijzondere plaats inneemt maar meent dat in de bestreden beslissing de commissaris-generaal nergens overgaat tot een concrete afweging van de verschillende belangen die op het spel staan, terwijl artikel 24 van het Handvest en het hoger belang van het kind een onderzoeksplicht met zich meebrengen. De primauteit en de centrale rol die het hoger belang van het kind speelt in het Europese asielacquis blijkt duidelijk uit het feit dat het expliciet wordt opgenomen als apart principe. Verzoeker citeert vervolgens overwegingen 18 en 28 van de Kwalificatierichtlijn, overweging 33 en artikel 25(6) van de Asielprocedurerichtlijn. Hij stelt dat ook in de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens het hoger belang van het kind een substantieel recht is en niet als een louter procedurele garantie wordt beschouwd en dat het dus geen vaag begrip is dat maar integendeel een onderzoeksplicht met zich meebrengt van de betrokken instanties om de situatie en

achtergrond van het kind vanuit die optiek te analyseren en begrijpen, een specifieke invulling van het non-refoulementbeginsel, en het voorzorgsprincipe. Verzoeker wijst er verder op dat het UNHCR heeft aangegeven dat de leeftijd van de asielzoeker ook een impact heeft op de analyse van de criteria van de vluchtelingendefinitie en dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ook verschillende malen heeft aangedrongen op een lagere bewijslast voor minderjarige asielzoekers op basis van leeftijd. Niet alleen de geloofwaardigheid moet soepeler beoordeeld worden, het hoger belang van het kind en het Kinderrechtenverdrag zijn ook essentieel in het beoordelen van de nood aan internationale bescherming en de kwalificatie van handelingen als vervolging en/of ernstige schade. Verzoeker bespreekt vervolgens de visie van het VN Comité dat stelt dat het risico op ernstige schendingen dient onderzocht te worden op een leeftijdsspecifieke wijze, en met respect voor het verband tussen mensenrechten en vluchtelingenrecht, en dat de eigenlijke definitie van wie een vluchteling is op een leeftijdsspecifieke wijze moet geïnterpreteerd te worden. Verzoeker wijst er op dat zijn oppositioneel gedrag en zijn gehechtheid aan een specifieke expressie qua kledij, haarsnit, patriottisme, sociale mediagebruik en zijn stijl, botsen met de mogelijkheid 'het spel mee te spelen' en zich te houden aan wat de Taliban van hem verwacht. Hij betoogt dat zijn psychische problematiek hem dan ook nog eens extra kwetsbaar maakt voor geweld en dat daarbovenop personen met mentale gezondheidsproblemen in Afghanistan vaak gestigmatiseerd worden. Verzoeker stelt dat de attesten van Solentra, de leefgroep en NAFT enkel werden beoordeeld vanuit de vraag of dit bewijs kan opleveren voor verzoekers verklaringen met betrekking tot de feiten voor zijn vlucht uit Afghanistan en dat de vraag naar de impact op verzoekers kwetsbaarheid bij terugkeer, de impact die geweld in Afghanistan op hem zou hebben en of deze impact groter is omwille van zijn geestelijke gezondheidsproblematiek en het effect van stigmatisering omwille van zijn psychische problemen niet werd gesteld noch onderzocht. Verzoeker wijst erop dat volgens het VN Verdrag inzake Personen met een handicap omvat dit verdrag personen omvat met langdurige fysieke, mentale, verstandelijke of zintuiglijke beperkingen die hen in wisselwerking met diverse drempels kunnen beletten volledig, daadwerkelijk en op voet van gelijkheid met anderen te participeren in de samenleving en dat post-traumatisch stress syndroom reeds werd aanzien als een handicap in de zin van het VN Verdrag en met name in UN Committee on the Rights of Persons with Disabilities (CRPD), *Z.H. v. Sweden*, no. 58/2019, 6 september 2021. Verzoeker betoogt verder dat zowel het trauma als de impact op verzoekers gedrag, een impact heeft op verzoekers mogelijkheid om zich aan te passen aan de gedragsregels die de Taliban oplegt, zijn vermogen om in de termen van *Sufi en Elmi* arrest, 'het spel te spelen' en wenselijk gedrag te vertonen bij controles van identiteit door de Taliban. Hij stelt dat hij zal onthaald worden op scepsis, dat zijn gedragingen en emoties onder de loep zullen gelegd worden terwijl hij net bijzonder slecht is in het onder controle houden van emoties en dat de kans reëel is dat hij zal afgestraft worden voor gedragingen en emoties die voortvloeien uit een ernstige emotionele beperking.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de geloofwaardigheidsbeoordeling. Na een uitvoerig betoog over de impact van trauma op het functioneren van het geheugen, hekelt verzoeker het gebruik van de Minteh-fiche bij de beoordeling van de geloofwaardigheid en stelt dat daardoor verzoeker als niet-begeleide minderjarige procedureel zwakker wordt gemaakt dan een volwassen verzoeker, wat neerkomt op een schending van het hoger belang van het kind. Verzoeker stelt dat de verklaringen opgetekend in de Minteh-fiche niet verder zijn geverifieerd doorheen de procedure en zouden moeten geweerd uit de beoordeling van zijn verzoek. Wat de overige argumenten van de commissaris-generaal betreft, stelt verzoeker dat het niet redelijk is verzoeker een beperkte kennis van de inhoud van de job van zijn oom te verwijten aangezien hij toen maximaal 13 jaar oud was, kampt met psychologische problemen en mogelijk een verstandelijke beperking heeft. Voort betoogt verzoeker dat zijn oom en vader zich 's nachts verplaatsten en na één of twee dagen thuis ook weer 's nachts vertrokken, dat uit de landeninformatie blijkt dat leden van de ANSF hun familie niet meer bezochten in regio's met een sterke talibanaanwezigheid, dat zijn ouders niet naar hem luisterden toen hij de boodschap van de taliban overbracht omdat hij klein was. Wat betreft de documenten, verduidelijkt verzoeker verduidelijken dat hij achteraf te weten is gekomen dat zijn vader en oom toch meer documenten hadden dan diegene die verbrand werden maar dat hijzelf niet op de hoogte was van het bestaan van deze stukken en dat zijn familie schrik had om documenten met de post te versturen, zeker gezien de aard van de documenten, en dat daarom zijn maternale oom de naam van de paternale oom heeft gebruikt, aangezien deze toch al opgepakt was door de Taliban, en om eigen risico te vermijden.

Verzoeker houdt voorts, indien de Raad het voldoende geloofwaardig zou achten dat zijn vader en oom voor de Afghaanse veiligheidsdiensten hebben gewerkt, een uitvoerig betoog inzake de risico's die voormalige leden van de ANSF en burgers die ervoor werkten maar ook hun familieleden lopen om geïnterviewd, bedreigd of ondervraagd te worden. Hij citeert en bespreekt daarbij uitvoerig uit landenrapporten en besluit dat hij om die redenen nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker houdt vervolgens een theoretisch betoog over de samenwerkingsplicht en de bewijsstandaarden, gaat in op het algemeen gebrek aan informatie omwille van de situatie in Afghanistan en de censuur die er wordt toegepast en het gebrek aan informatie om te kunnen inschatten welke behandeling terugkeerders uit het westen riskeren. In een zesde onderdeel bekritiseert verzoeker uitvoerig de inschatting van en de bronnen waarop de commissaris-generaal zich beroept om het risico voor terugkeerders uit het westen te beoordelen en becommentarieert daarbij in het bijzonder EUAA, "*Afghanistan – Country Focus*" van december 2023 en CEDOCA, "*Afghanistan: migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername*

door de Taliban” van 14 december 2023 en in een zevende onderdeel zet verzoeker zijn kritiek en de analyse van Nansen op van de risico-inschatting door het CGVS en de Raad in een rapport van november 2023 uiteen.

In een achtste onderdeel gaat verzoeker in op de risico's voor Afghanen ten gevolge van een terugkeer uit Europa als afgewezen asielzoeker en houdt daarbij een betoog over de effectieve terugkeer als uitgangspunt van de risicobeoordeling, de afbakening en identificatie van de correcte risicogroep en de gelijkenissen en verschillen met de Sufi en Elmi casus en het concept verwestering. Verder gaat verzoeker in op het risico bij terugkeer en toegang tot het Afghaanse grondgebied en de regio van herkomst en meer bepaald de negatieve perceptie van afgewezen asielzoekers uit Europa, waarbij wordt ingegaan op de implicaties van het gebruik van documenten die zouden afgeleverd worden door de Afghaanse ambassade in België die niet onder controle staat van de Taliban en de plaatsen die negatieve aandacht van de Taliban faciliteren, met name bij controles op de luchthaven zelf, bij de controleposten daar, aan 'gewone' controleposten buiten de luchthaven in stad of platteland, aan controleposten bij het dorp, of bij terugkeer in het dorp door lokale Taliban. Daarnaast gaat verzoeker ook in op het risico bij en na vestiging in het gebied van herkomst en het risico op onmenselijke en vernederende behandeling en mishandeling die hij daarbij loopt. Verzoeker citeert en verwijst daarbij uitvoerig naar verschillende landenrapporten ter staving van zijn betoog.

Toegepast op verzoekers profiel betoogt hij met betrekking tot zijn regio van herkomst dat volgens de EUAA er een groter risico is in plattelandsgebieden waar Pashtunen wonen en dat hij afkomstig is uit het district Sherzad, een ruraal gebied waar enkel Pashtunen wonen en dat dit gelegen is in de provincie Nangarhar, een provincie waar verschillende Afghaanse groepen aanwezig zijn zoals ISKP en TT'en het Haqqani-netwerk. Wat betreft de conservatieve omgeving benadrukt verzoeker dat hij afkomstig is uit een regio waar ISKP vanaf de beginfase voet aan de grond heeft gekregen en daar jarenlang aanwezig is geweest en waar er ook een Salafistische gemeenschap is. Hij stelt dat deze salafisten, die ideologisch verwant zijn aan Al Qaeda, Daesh en ISKP, er een meer radicale interpretatie van de Islam op na houden en dat er binnen de Salafistische stroming van de Islam sterke anti-Westerse tendensen zijn. Hij wijst erop dat het Afghan Analyst Network bevestigt dat er een significante aanwezigheid is van salafisten in verzoekers regio (Afghanistan Analyst Network, *Descent into chaos: Why did Nangarhar turn into an IS hub?*, 27 september 2016) en dat het EUAA rapport van augustus 2022 de aanwezigheid bevestigt van een diepgewortelde salafistische ideologie in zijn regio. Verzoeker meent dat het feit dat verzoeker uit een regio komt waar niet enkel de Taliban de macht heeft, maar ook een invloedrijke Salafistische gemeenschap woont en waar anti-westerse overtuigingen sterk aanwezig zijn, het risico voor verzoeker bij terugkeer uit het Westen significant verhoogt. Voorts benadrukt verzoeker dat hij Afghanistan ontvluchtte in februari 2021 toen hij amper 13 jaar oud was en in België aankwam toen hij veertien jaar oud was en zich dus midden in de puberteit bevindt en het risico groter is dat hij zich bepaalde gedragingen zelfs onbewust heeft eigen gemaakt die hem negatief in de aandacht brengen in het traditionele Afghanistan. Hij wijst er vervolgens op dat hij voor de machtsovername door de Taliban is gevlucht waardoor hij geen voeling heeft met Taliban-Afghanistan en zijn huidige leefomgeving waaraan hij tijdens de puberteit wordt blootgesteld haaks staat op de maatschappij waarin hij zou moeten functioneren. Verzoekers stelt dat de parameters van de EUAA niet exhaustief zijn en dat in zijn geval ook rekening moet worden gehouden met die maken dat het risico omwille van toegeschreven verwestering bij hervestiging reëel is. Met betrekking tot zijn psychologische problemen betoogt verzoeker als volgt: “*Verzoeker kampt met serieuze psychologische problemen. Hij werd opgevolgd door Solentra (stuk 8), verblijft in een aangepaste leefgroep en volgt het NAFT traject op school (stuk 9). Verzoekers behandelende arts, dr. Adriaenssens, die expliciet aangeeft dat verzoeker zeer vaak op consultatie komt, spreekt over een belangrijk post-traumatisch stress-syndroom (angsten, slaapstoornissen, ...). Deze conclusie wordt onderschreven door drie verschillende artsen in de groepspraktijk, die allen verzoeker op verschillende momenten onderzochten. Verzoeker krijgt ook een soort van epileptiforme aanvallen, waarbij zijn artsen aannemen dat deze psychisch geïnduceerd worden, oftewel met andere woorden voortkomen uit zijn psychologische problemen (stuk 10) Spijtig genoeg weigerde verzoeker om de behandeling door Solentra verder te zetten, 'omdat hij niet gek was'. Het taboe en stigma rond geestelijke gezondheidszorg blijft te groot. Hierin is verzoeker niet alleen: "... (RELIEFWEB, Supporting Mental Health in Afghanistan, 7 oktober 2021 (internetlink)). Verzoeker verwijst vervolgens naar de verklaringen van zijn begeleidster bij NAFT (stuk 10), zijn zorgcoördinator van het OKAN-onderwijs (stuk 11), zijn begeleider bij leefgroep de Zijsprong (stuk 12) en naar het feit dat hij sinds juni 2023 slaapmedicatie en antidepressiva neemt (stuk 17). Hij betoogt vervolgens: "De psychologische problemen waarmee verzoeker kampt kunnen een impact hebben op zijn capaciteiten om 'het spel te spelen' bij een terugkeer naar Afghanistan.*

Daarbovenop worden personen met mentale gezondheidsproblemen in Afghanistan vaak gestigmatiseerd (RvV 25 november 2022, nr.280 854 punt 5.4.3) Uit de EUAA richtlijnen blijkt het feit dat personen met mentale gezondheidsproblemen vaak gestigmatiseerd worden in Afghanistan. Hun mentale toestand wordt vaak beschouwd als verbonden met Gods wil, en mishandelingen van deze personen door hun gemeenschap of familie komt voor. Het risico wanneer verzoeker bv. een nieuwe aanval krijgt, waarbij hij het bewustzijn verliest, is reëel. Teruggekeerde migranten met mentale gezondheidsproblemen zijn bijzonder kwetsbaar". Vervolgens betoogt verzoeker dat zijn behandelende arts in overleg met twee andere artsen aangeeft dat zij veronderstellen dat verzoeker minderbegaafd is en dat ook het doorstroomb dossier opgesteld door de zorgcoördinator van OKAN in deze richting wijst. Hij stelt dat hij startte in het schooljaar 2021-2022 in

de alfaklas, een klas voor niet- of anders gealfabetiseerde leerlingen die geen tot zeer weinig scholing hebben gehad, dat hij in het schooljaar 2022-2023 overschakelde naar een traag lerende klas (stuk 14 en 15) en dat hij vanaf het schooljaar 2023-2024 effectief in het BUSO startte (stuk 16). Hij herhaalt dat hij Afghanistan ontvluchtte voor de taliban de macht overnam en daardoor de regionaal verschillende sharia-regels niet kent die de taliban heeft opgelegd en betoogt dat het feit dat verzoeker mogelijk met een verstandelijke beperking kampt en minstens veel moeite heeft om nieuwe dingen te leren, voor hem een bijzonder risico creëert aangezien hij zich bij terugkeer onmiddellijk zal moeten aanpassen en geen inlooperperiode zal krijgen. Door zijn vermoedelijke verstandelijke beperking, en zijn vastgestelde moeite om nieuwe zaken te leren, is dit voor verzoeker echter extreem moeilijk argumenteert verzoeker die ook stelt dat de minste overtreding door de Taliban op draconische wijze bestraft wordt. Tenslotte gaat verzoeker uitvoerig in op zijn leven in België, de problemen met regels en de positieve evolutie daarin. Hij betoogt hierover als volgt: *“Ondanks de psychische problemen waarmee verzoeker kampt, en ondanks de moeite die hij heeft om nieuwe dingen aan te leren, heeft verzoeker een mooie evolutie doorgemaakt sinds zijn aankomst in België. In het schooljaar 2021-2022 startte verzoeker met OKAN onderwijs, en ook in het schooljaar 2022-2023 volgde verzoeker OKAN lessen. Waar verzoeker aanvankelijk moeite had om Nederlands te leren, gaat dit ondertussen beter en beter. Sinds september 2023 zit verzoeker in de middelbare school (BSO) in het Sint-Jozefinstituut te Antwerpen, hetgeen binnen het katholieke scholennet valt. Hier volgt verzoeker een NAFT traject. Verzoeker gaat halftijds naar school loopt volgt stage. Hij heeft de richting basis mobiliteit gekozen (mechanica). In samenhang met de psychologische problemen waarmee verzoeker kampt, heeft hij moeite om bepaalde regels op te volgen. Verzoekers individuele begeleidster bij De Zijsprong, mevrouw D. H., schetst in haar getuigenis van 14 februari 2024 dat het bij de opstart van de begeleiding ‘niet altijd evident [was] om met A. in gesprek te gaan. Hij werd snel boos en kon zijn aandacht er maar moeilijk bij houden. A. vond een ‘neen’ toen nog vaak moeilijk, hield zich regelmatig niet aan de regels en er ontstonden af en toe conflicten. (stuk 17)”. Hij citeert vervolgens uit de verklaring van dhr. V. W. eveneens een begeleider bij leefgroep de Zijsprong die dit beeld bevestigt (stuk 12) maar stelt dat hij volgens zijn begeleiders sindsdien een enorme evolutie heeft meegemaakt en op meerdere vlakken intensieve vooruitgang heeft geboekt. Hij citeert uit de verklaring van NAFT-begeleider mevrouw G. en van verzoekers begeleider mevrouw D. H. van de leefgroep De Zijsprong (stuk 17) en stelt dat ook mevrouw V., eveneens begeleidster bij De Zijsprong spreekt over een enorme stap voorwaarts die verzoeker de laatste tijd heeft gemaakt (stuk 19). Hij betoogt vervolgens: “Ondanks de zeer positieve evolutie zijn verzoekers problemen met (nieuwe) regels nog niet volledig van de baan. Toen verzoeker in september 2023 van school en studierichting veranderde, en startte aan de opleiding automechanica in het BuSo-onderwijs, had verzoeker moeite om zich aan te passen aan de nieuwe regels (stukken 17 en 18). Ondertussen, na intensieve begeleiding door de school, zijn NAFT-begeleider en zijn voogd, loopt dit veel beter (stukken 17 en 18). Verzoekers problemen met (nieuwe) regels creëert voor hem een bijzonder risico in Afghanistan. Onmiddellijk bij terugkeer zal verzoeker zich immers moeten houden aan de nieuwe, voor hem onbekende en regionaal verschillende sharia-regels van de Taliban. De straffen op het overtreden van deze regels zijn draconisch. Verzoeker kent deze regels niet, gezien het feit dat hij nooit onder het Talibanbewind in zijn regio heeft gewoond, maar zal er zich toch onmiddellijk naar moeten schikken, en dit elke dag opnieuw. Bovendien zal verzoeker in Afghanistan ook terecht komen in een omgeving waar hij niet dezelfde pedagogisch verantwoorde opvolging geniet die hij hier in België krijgt, en waardoor zijn gedrag positief kan worden gekanaliseerd. In tegendeel, in Afghanistan gaat afwijkend gedrag onmiddellijk gepaard met strenge bestraffing en vervolging. Desondanks vallen de vele lovende woorden op van de verschillende begeleiders, die verzoeker via verschillende contexten kennen, en hem al jarenlang intensief opvolgen. Verzoeker wordt een succesverhaal genoemd (stuk 15); een trouwe jongen die er altijd is voor de mensen om wie hij geeft, erg behulpzaam en grappig, en een aanwinst voor België en zijn samenleving (stuk 19); iemand voor wie ‘het respect en de bewondering groot is’, en die zijn begeleiding ‘in elk opzicht verbaast heeft’ (stuk 17); een ‘ontzettend lieve en warme jongen’, die meermaals [heeft] aangetoond te willen leren, te willen veranderen, iemand met veel potentieel (stuk 19), etc. Verder doet verzoeker een studentenjob bij restaurant ‘t S. in Merksem (stuk 17). Hij doet daar de afwas en de bediening.*

*Op het menu staan gerechten die niet halal zijn, zoals braadworst met rode kool en hesprolletjes in de oven (stuk 20). Dit vormt voor verzoeker geen probleem. Tijdens zijn vrije tijd spreekt verzoeker af met zijn Slovaakse vriendin J.S., die ook 16 jaar oud is, en met wie hij al 5 maanden een relatie heeft (stukken 22, 23, 24)”. Hij citeert uit de verklaringen van mevrouw V. en N. D. H. die deze relatie bevestigen en stelt vervolgens: “Het koppel volgde de Afghaanse tradities rond handvraging, verloving, ... duidelijk niet. Dit vormt voor verzoeker geen probleem, net zoals het feit dat zijn vriendin geen moslima maar een christen is. Verzoeker verbergt zijn relatie met een christelijk meisje ook helemaal niet, maar stelde haar voor aan zijn begeleiding, en laat vaak foto’s en video’s van hen samen zien. Verzoekers gedrag gaat lijnrecht in tegen zowel de Afghaanse gewoonten als de shariawetgeving van de Taliban. Een feitelijke relatie wordt beschouwd als ‘zina’, hetgeen een misdrijf is volgens het islamitisch recht van de Taliban. De staf voor zina is steniging of zweepslagen volgens de sharia”. Verzoeker wijst er nog op dat UNAMA stelt dat er een toename is van gerechtelijke lijfstraffen sinds 14 november 2022 en dat de meerderheid van deze straffen werd toegekend omwille van ‘zina’, overspel en het weglopen van huis en dat niet alleen vrouwen maar ook mannen worden gestraft (UNAMA, *Corporal Punishment and the Death Penalty in Afghanistan*, May 2023).*

Verzoeker citeert tenslotte uit twee arresten van de Raad inzake de impact van dergelijke relaties op een mogelijke toegeschreven verwestering en wijst er nog op dat hij graag afsprekt met vrienden en fitnest (stuk 25). Hij besluit zijn betoog inzake zijn ontwikkeling in België als volgt: *“De actieve deelname van verzoeker aan de Belgische samenleving heeft een impact gehad op zijn ontwikkeling als jonge adolescent en de manier waarop hij zich gedraagt, wat het risico dat hij in het geval van een terugkeer naar zijn regio van herkomst zal worden gepercipieerd als aangetast door westerse waarden en normen, in belangrijke mate verhoogt. Verzoeker heeft dan ook nood aan internationale bescherming”*.

In een negende middelonderdeel geeft verzoeker een overzicht van de essentiële rechtsvragen en bewijsstandaarden in functie van een toekomstgerichte beoordeling. Tenslotte gaat verzoeker in op de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en betoogt dat er serieuze indicaties zijn dat verzoeker als terugkeerder uit het Westen heden, nu de Taliban het volledige grondgebied controleert, en gelet op de huidige socio-economische situatie, zou worden uitgesloten van enige hulp, bijstand en onderdak, op grond van zijn hoedanigheid van terugkeerder uit Europa, en hiertegen geen enkele bescherming van de Taliban zal krijgen, en dit eveneens op grond van zijn hoedanigheid als terugkeerder. Hij stelt dat het gaat om ernstige schade die intentioneel wordt toegebracht.

Verzoeker vraagt in hooforde hem te erkennen als vluchteling, zo de Raad zou oordelen dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, hem subsidiaire bescherming toe te kennen en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing;
2. Asyllos, *“Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities”*, November 2023, pg. 42;
3. BJB attest;
4. Briefwisseling met Buitenlandse Zaken over de Afghaanse ambassade;
5. Attest van de Afghaanse Ambassade;
6. UNHCR, *“International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022”*, Intervisie Nansen, 17 november 2022, powerpoint;
7. Briefwisseling met DVZ over gebruik laissez passer;
8. Attest Solentra;
9. Getuigenis NAFT-begeleider mevrouw G.;
10. Medische attesten dr. A. dd 12/02/2023 en 14/03/2023;
11. Getuigenis zorgcoördinator mevrouw W. dd. 9/01/2023;
12. Getuigenis begeleider leefgroep De Zijsprong dhr. V. W. dd. 13/01/2023;
13. Rapport OKAN december 2021;
14. Doorstroomdossier OKAN dd. 9/02/2023;
15. Getuigenis zorgcoördinator mevrouw W.;
16. Attest van inschrijving Sint-Jozefinstituut BuSO schooljaar 2023-2024;
17. Getuigenis individuele begeleidster mevrouw D. H. dd. 14/02/2024;
18. Verslag NAFT-begeleider mevrouw G.;
19. Getuigenis begeleidster leefgroep De Zijsprong mevrouw V. dd. 14/02/2024;
20. Menu Stroboertje;
21. Getuigenis begeleidster leefgroep De Zijsprong mevrouw V. dd. 5/03/2024;
22. Foto's van verzoeker met zijn vriendin;
23. Kopie ID vriendin;
24. Getuigenis vriendin;
25. Foto's van verzoekers leven in België;
26. Overzicht begeleiding en doelstellingen NAFT;
27. Attest Jeugdhulp.

3. Nota commissaris-generaal

De commissaris-generaal legt een nota 'verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure' van 27 maart 2024 neer waarin op de middelen ontwikkeld in het verzoekschrift wordt geantwoord en voor wordt volhard in de motieven van de bestreden beslissing.

Door middel van een aangetekende brief van 5 april 2024 heeft verzoeker bezwaar gemaakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure.

4. Over de rechtspleging

De commissaris-generaal is niet verschenen en heeft zich ook niet laten vertegenwoordigen ter terechtzitting. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de commissaris-generaal ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

5. Aanvullende nota's

5.1. De commissaris-generaal legt in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van 12 december 2024 neer waarin volgende nieuwe elementen ter kennis worden gebracht: (1) EUAA COI Query "*Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf; (2) EUAA "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf; (3) EASO, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf; (4) EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf; (5) EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/countryguidance-afghanistan-2024>; (6) EUAA "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf; (7) EASO "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif; (8) EUAA "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf; (9) UNAMA, "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>; (10) COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf; (11) EUAA COI "*Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_deve en (12) EUAA "*Afghanistan – Country Focus*" van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf.

5.2. Verzoeker legt een aanvullende nota neer van 11 december 2024 waarin internetlinks voor volgende landenrapporten bijgebracht en deze rapporten worden toegelicht: (1) Human Rights Watch, "*A Disaster for the Foreseeable Future*" *Afghanistan's Healthcare Crisis*, februari 2024; (2) RAWADARI, "*The Afghanistan Mid-Year Human Rights Situation Report January-June 30 2024*", augustus 2024; (3) The Special Rapporteurs, Independent Experts and Working Groups, Special Procedures of the Human Rights Council, "*International community must not normalise Taliban rule in Afghanistan*", 14 August 2024, Geneva; (4) UNAMA, "*De Facto Authorities' Moral Oversight in Afghanistan: Impacts on Human Rights*", juli 2024; (5) Radio Free Europe, "*The Azadi Briefing: Thousands Of Afghans Detained By Taliban's Morality Police*", 23 augustus 2024; (6) AFGHAN ANALYST NETWORK, "*The Propagation of Virtue and Prevention of Vice Law, translated into English*". Verder wordt ook het arrest C-646/21 van het Hof van Justitie 11 juni 2024 en verdere informatie toegelicht met betrekking tot verzoekers leven in België. Met betrekking tot dit laatste punt worden volgende stukken toegevoegd:

1. POP-rapporten OKAN;
2. M-verslag CLB;
3. HDG verslag CLB;
4. Attest Strobbeortje;
5. Rapport trimester 2 van 2023-2024;
6. Verslag Dr A. 1-4-24;
7. Beslissing Jeugdzorg;
8. CLB verslag 1 oktober 2024;
9. Verslag A. W. – begeleider;
10. Medisch attest medicatie en hersenscan;
11. Attest stage;

12. Werk student;
13. Getuigenis voogd;
14. Contract Basic Fit;
15. verslagje CLB E. D. J.;
16. verslagje A. W.;
17. Prior;
18. Getuigenis A., poetshulp de Zijsprong.

6. Voorafgaand

6.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.*

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

7.2. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en legt bij de indiening van zijn internationaal beschermingsverzoek een kopie neer van zijn taskara (AD, documenten, stuk 1). Verzoekers Afghaanse nationaliteit en identiteit worden niet betwist.

Het is evenmin betwist dat verzoeker afkomstig is uit het subdorp Logmankhel van het hoofddorp Tutu, gelegen in het district Sherzad van de provincie Nangarhar.

7.3. Verzoeker werd bij aankomst in België geregistreerd als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming. Er werd geen twijfel geuit bij zijn verklaarde minderjarigheid (AD, Fiche NBM). Aan verzoeker werd vervolgens een voogd toegewezen. In de beslissing van de Dienst Voogdij blijkt dat de voogdij een einde neemt op [...] 2025 (AD, beslissing Dienst Voogdij, 27 oktober 2021). Uit dit alles blijkt dat verzoeker heden minderjarig is.

Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van minderjarigen is het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging die de commissaris-generaal moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (artikel 57/1 § 4 van de Vreemdelingenwet).

Artikel 24, lid 2 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie bepaalt: *“Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.”*

Dit beginsel houdt niet enkel een materieel recht in voor een kind om zijn belangen (d.i. in wezen het welzijn van het kind) in overweging te zien genomen worden, maar is tevens een uitleggingsbeginsel en een procedureregule (zie HvJ, C-646/21, *K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (GK), 11 juni 2024, punt 73). Bij de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming moet rekening worden gehouden met hun leeftijd en maturiteit.

Het belang van het kind is een complex begrip en de inhoud ervan moet per geval en op individuele basis worden bepaald. De beoordeling van het belang van het kind bestaat uit het evalueren en vervolgens afwegen van alle elementen die nodig zijn om een beslissing te nemen in een specifieke situatie voor elk individueel kind. Blijkens overweging 18 van de Kwalificatierichtlijn betreffen deze elementen het beginsel van eenheid van gezin, het welzijn en de sociale ontwikkeling van de minderjarige, overwegingen van veiligheid en de opvattingen van de minderjarige; deze elementen dienen tevens te worden beoordeeld in overeenstemming met de leeftijd en maturiteit van de minderjarige.

Uit dit alles volgt dat overwegingen met betrekking tot het belang van het kind zelden worden bepaald door één enkele, allesoverheersende factor. De beoordeling van het hoger belang van het kind kan inhouden dat verschillende - desgevallend concurrerende of moeilijk te verzoenen - elementen tegen elkaar worden

afgewogen teneinde de ontwikkeling van het kind te ondersteunen. Het identificeren, onderzoeken en beoordelen van het hoger belang van het kind wordt meegenomen in de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van de minderjarige verzoeker.

Bij de beoordeling van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van een (minderjarige) verzoeker om internationale bescherming zijn zowel objectieve als subjectieve factoren relevant. Het kan zijn dat een kind niet in staat is om zijn vrees te uiten wanneer dit verwacht zou worden of, omgekeerd, de vrees overdrijft. In dergelijke omstandigheden moeten besluitvormers een objectieve inschatting maken van het risico dat het kind zou lopen, ongeacht de vrees van het kind. Naast leeftijd kunnen ook andere identiteitsgebonden, economische en sociale kenmerken van het kind - zoals de familiale achtergrond, klasse, kaste, gezondheid, opleiding en inkomensniveau - het risico op schade vergroten, invloed hebben op het soort vervolgingsgedrag ten aanzien van het kind en het effect van de schade op het kind verergeren (UNHCR, "Guidelines on International Protection No. 8: Child Asylum Claims under Articles 1(A)2 and 1(F) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees", 22 december 2009, § 11-12).

Het onderzoek en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming van niet-begeleide minderjarige verzoekers uit Afghanistan moet met bijzondere voorzichtigheid gebeuren, gelet op de inherente kwetsbaarheid van deze groep en op de huidige situatie in Afghanistan. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat kindermisbruik in Afghanistan wijdverspreid is in de Afghaanse samenleving, dat kinderarbeid en handel in kinderen als overlevingsstrategie voor families voorkomt en dat de afwezigheid van een netwerk in Afghanistan het risico om onderworpen te worden aan vervolging aanzienlijk verhoogt (EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", May 2024, p. 79-85).

7.4. Verzoeker beroept zich onder meer op een vrees voor vervolging omwille van toegeschreven verwestering.

Hij verwijst daarbij onder meer naar landenrapporten over het huidige taliban regime, het onduidelijk wetgevend kader en onvoorspelbare handhaving van de sharia in Afghanistan en over de situatie van Afghanen die terugkeerden vanuit Europa voor de machtsovername. Verzoeker benadrukt zijn specifieke kwetsbaarheid als niet-begeleide minderjarige, het gegeven dat hij op zeer jonge leeftijd in België is toegekomen en hier zijn puberteit meemaakt, zijn psychologische problemen en leermoeilijkheden en zijn relatie met een Christelijk meisje in België. Verzoeker stelt dat hij omwille van zijn verblijf en activiteiten in België, waarover hij bij zijn verzoekschrift en aanvullende nota verschillende documenten voorlegt, in geval van terugkeer als verwesterd zal worden beschouwd in geval van terugkeer en daardoor een verhoogd risico loopt om aan vervolging onderworpen te worden.

7.4.1. Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3 § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, *Migracijos departamentas*, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is

kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdiens’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdiensstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, 5 september 2012, punt 63 en HvJ C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, 4 oktober 2018, pt. 78). Het begrip godsdiens, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdiensstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdiens op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, 29 mei 2018, punt 44, en HvJ, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, 10 juli 2018, punt 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdiensstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdiensstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdiensstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormt bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdiens in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdiensstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdiensstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, punt 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep geacht moet worden een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, punt 89).

Het Hof heeft er ook op gewezen dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn en kan in voorkomend geval ook opgevat worden als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ, 11 juni 2024, C-646/21, K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, punten 51 en 52).

Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 34).

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ, C-151/22, 21 september 2023, punt 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdiensstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ, C-756/21, X tegen *International Protection Appeals Tribunal*, Minister for

Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55) redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek *mutatis mutandis* ook vereist is in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

7.4.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 27). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 26).

Er is volgens de beschikbare bronnen geen ruimte voor politieke oppositie en de 'civic space' wordt door organisatie Civicus, een internationaal netwerk van maatschappelijk middenveldorganisaties, beschouwd als gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 13, 23, 24). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 21 en november 2024, p. 27). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 24). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 20) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 94, 101; EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 136). Er is een *curriculum* goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassas maar de *de facto* autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun *curriculum* niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het *curriculum* van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de *de facto* autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 106-107, 136).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol

heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de *de facto* autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten.

Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV personeel ertoe gehouden is inbreuken door ‘mentaal gehandicapte personen’ en kinderen te beëindigen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 30, 34-44). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem. Er is evenwel nog geen noemenswaardige toepassing van de moraliteitswet als dusdanig gemeld (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 29, 35).

Laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog on vervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hijab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, december 2023, p. 24; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 24).

De *de facto* autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de *de facto* regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werden genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale *de facto* staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties. Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, november 2024, p. 28-29). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023; EUAA, “*Afghanistan - Country Focus*”, November 2024, p. 30, 32-33, 35). Functionarissen van de *de facto* autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de

lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 31). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 32). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kaboel en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kaboel na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 32).

In de periode 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27 en november 2024, p. 47).

In het bijzonder wat betreft 'zina' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die samen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96) en van een video die in juni 2024 circuleerde van een jongen met sporen van seksueel misbruik en die volgens Afghaanse media door een lokale veiligheidscommandant was gestraft omdat hij telefoneerde met een meisje (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 39). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"* waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130). Volgens de lokale media bron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het de facto Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies.

Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 47).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er

volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesties onder de aandacht brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23-24 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 20 en november 2024, p. 25). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht*", juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie ("*Ministry of Communications and Information Technology*") wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116 en EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022). Er zijn ook taliban aanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uiten op de *de facto* regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 december 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat honderdduizenden Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan in 2024, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van oorsprong. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. Het ging

telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, *"Afghanistan – Country Focus"*, november 2024, p. 44-45). Volgens sommige (deels anonieme) bronnen zijn controles op de luchthaven van Kaboel zeer grondig en hebben *de facto* immigratie ambtenaren lijsten van gezochte personen waaronder voormalige medewerkers van de ANDSF. Een andere, anonieme, bron stelt dat de taliban weinig informatie hebben over teruggekeerde personen en dat terugkeerders misschien de les gespeld krijgen door een mullah over de gevaren van emigratie. Volgens een mensenrechtenactiviste die buiten Afghanistan actief is, zou terugkeer voor personen die geen problemen hebben met *de facto* autoriteiten mogelijk zijn, maar zou dit wel het geval kunnen zijn voor personen met een hoog profiel (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 45, wat in de lijn ligt van wat eerder door een anonieme organisatie binnen Afghanistan werd gesteld, zie EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden. In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen worden bijgetreden (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 57-61).

Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker als niet-begeleide minderjarige verzoeker om internationale bescherming in België werd geregistreerd in augustus 2021. Volgens zijn op dit punt niet betwiste verklaringen is verzoeker in februari 2021 uit Afghanistan vertrokken op 13-jarige leeftijd en is hij in België aangekomen toen hij veertien jaar oud was. Hoewel verzoeker tot de leeftijd van dertien jaar in Afghanistan opgroeide volgens de toen geldende Afghaanse normen en waarden, kan geen abstractie worden gemaakt van het feit dat hij ook een cruciaal deel van zijn puberteit en adolescentie doormaakt in de Belgische geseculariseerde samenleving en ondertussen drie en een half jaar in België verblijft.

Uit de door verzoeker bij zijn verzoekschrift en aanvullende nota bijgebrachte documenten blijkt vooreerst dat verzoeker naar school gaat sinds zijn aankomst in België. Verzoeker volgde in het schooljaar 2021-2022 OKAN aanvankelijk onderwijs in een klas voor niet-of weinig of anders gealfabetiseerde jongeren die geen tot zeer weinig scholing hebben gehad, maar stapte vanwege het moeizame leerproces over naar een traag lerende klas in het schooljaar 2022-2023 (verzoekschrift, stuk 15). De zorgcoördinator van het Stedelijk Secundair onderwijs licht in haar verklaring toe dat een aangepast traject werd aangeboden op school in combinatie met een NAFT traject en dat hij veel stress had over zijn familie maar ondanks alle moeilijkheden wel naar school bleef komen omdat hij bij hen terecht kon. Uit het beknopte overzicht van het schools traject van E.D.J., psychopedagogisch consulent voor CLB van 1 oktober 2024 (aanvullende nota verzoeker, stuk 8) blijkt dat verzoeker in het Sint-Jozefsinstituut in het buitengewoon onderwijs de richting voorbereider carrosserie volgt en er voltijds naar school gaat en gemotiveerd is. Voorts blijkt uit de verklaring van A.W., Buso/SJI dat verzoeker sinds februari 2024 een stage doet bij M. Motors op maandag en dinsdag (aanvullende nota verzoeker, stuk 11). In de meest recente schoolrapporten wordt gesteld dat verzoekers kennis van het Nederlands merkbaar is verbeterd.

In de verklaring van verzoekers individuele begeleidster bij De Zijnsprong, de opvangstructuur van het Centrum voor Bijzondere Jeugdzorg waar verzoeker verblijft, wordt gemeld dat verzoeker veel slaapproblemen, nachtmerries en angstaanvallen had bij aanvang van de begeleiding en vaak boos was maar daarna een enorme evolutie heeft doorgemaakt onder meer door intensieve begeleiding door Profo, waardoor hij kon doorstromen naar een begeleid zelfstandig wonen project en nu wordt omschreven als een persoon met een open, sociale en respectvolle houding en die de kalmte kan bewaren wanneer hij het niet eens is en contact zoekt met zijn begeleiders (verzoekschrift, stuk 17).

Voorts blijkt uit de door verzoeker bij aanvullende nota neergelegde arbeidscontracten van 20 september 2024 en 24 november 2024 dat verzoeker studentenarbeid verricht in de horeca en uit de verklaring van de Projectbegeleider van Buurthuis S. dat verzoeker sinds half februari 2024 als vrijwilliger na school als vrijwilliger werkt op de voedselbedeling van het sociaal restaurant van het buurthuis en daarin omschreven wordt als een persoon die op een correcte en respectvolle manier zijn taken uitvoert en omgaat met klanten, collega's en zijn projectleider (aanvullende nota verzoeker, stukken 12 en 4).

Voorts blijkt uit de aanvraag Prior en de brief van Jeugdhulp Opgroeien van 26 september 2029 dat voor verzoeker vanaf zijn meerderjarigheid tot februari 2029 een verlenging werd goedgekeurd van hulp door de Centra Bijzondere Jeugdzorg Zorgbedrijf Antwerpen in afdeling de Zijnsprong (aanvullende nota verzoeker, stukken 7, 17).

Verder kan in een email van de leefgroepbegeleidster van de Zijnsprong, A.V. van 5 maart 2024 aan verzoekers voogd, gelezen worden dat verzoeker vijf maanden voordien zijn vriendin heeft leren kennen, dat zij vaak samen gaan wandelen en iets eten, dat zij Christen is en dat zij erg gelukkig lijken (verzoekschrift, stuk 21). Verzoeker voegt ook foto's van verzoeker met een meisje en een kopie van de Belgische verblijfsvergunning van J.S. toe aan het verzoekschrift (verzoekschrift, stukken 22 en 23).

Verzoekers voogd bevestigt in haar schriftelijke verklaring van 2 oktober 2024 en ter terechtzitting dat verzoeker momenteel school loopt in het BuSo onderwijs in het Sint Jozefsinstituut in Antwerpen, dat de overgang naar zijn nieuwe school moeilijk verliep, dat in het schooljaar 2023-2024 een schakelprogramma werd uitgewerkt waardoor hij halftijds op school was en de andere dagen psychosociale begeleiding kon gegeven worden en dat dit een positieve impact heeft gehad waardoor hij in het schooljaar 2024-2025 kon overschakelen op een voltijdsprogramma. Zij licht ook toe dat verzoeker wel nog veel ondersteuning nodig

heeft en dat dit ook wordt erkend door de beslissing van het Centrum voor Bijzondere Jeugdzorg om voortgezette hulpverlening na zijn meerderjarigheid goed te keuren en dat zijn vriendin een steun voor hem betekent.

Verzoeker licht ter terechtzitting in behoorlijk Nederlands toe dat hij het aanvankelijk moeilijk had met school omdat hij zich zorgen maakt over zijn moeder die ziek is en zijn broers in Afghanistan maar dat hij nu graag naar school gaat, de opleiding automechanica volgt en stage doet in een garage. Hij vertelt verder dat hij nu zelfstandig op een kamer woont, in een restaurant werkt in Antwerpen als afwasser maar ook als vrijwilliger werkt in buurthuis en in zijn vrije tijd naar de fitness gaat. Hij stelt verder weinig contact te hebben met zijn familie in Afghanistan omdat het internet niet goed werkt maar ook een oom te hebben in België die hier een nachtwinkel heeft. Verzoeker verklaart ter terechtzitting ook te vrezen dat hij in geval van terugkeer zal moeten aansluiten bij de taliban.

Uit dit alles blijkt dat verzoeker, sinds zijn aankomst in België onderwijs volgt en behoorlijk Nederlands spreekt en begrijpt, stage doet in een garage, studentenarbeid en vrijwilligerswerk verricht in de horeca en in een sociaal restaurant en een relatie heeft met een Slovaaks meisje. Hoewel hij leerproblemen heeft, blijkt ook dat hij gemotiveerd is om naar school te gaan en stage te volgen en dat hij actief participeert in de Belgische samenleving. Hij wordt daarbij onmiskenbaar sinds zijn binnenkomst als niet-begeleide minderjarige ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid, die haaks staan op het gedachtegoed van de taliban. Dit vindt plaats tijdens zijn ontwikkeling als minderjarige en jonge tiener, een cruciale levensfase gedurende dewelke jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. Er kan daarbij, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en zijn traject in België, waaronder zijn scholing in een westers onderwijssysteem dat wordt afgekeurd door het huidige talibanregime zoals hierna verder besproken, zijn studentenarbeid en vrijwilligerswerk en zijn relatie met een niet-moslim meisje in België, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit een impact heeft op zijn ontwikkeling als minderjarige, zijn opvattingen en de wijze waarop hij zich gedraagt. Ook uit de goede verstandhouding met zijn vrouwelijke begeleiders in België, blijkt dat verzoeker zich open stelt voor de hier geldende omgangsvormen tussen mannen en vrouwen en gezag van vrouwen aanvaardt, wat diametraal ingaat tegen de strikte scheiding tussen mannen en vrouwen en de rol van vrouwen in het samenlevingsmodel en visie opgelegd door het huidige talibanregime. Uit zijn vrijwilligerswerk en studentenarbeid in de horeca blijkt verder minstens dat verzoeker er op jonge leeftijd geen problemen mee heeft om actief te zijn in een omgeving waar alcohol wordt geserveerd. Dit alles verhoogt in belangrijke mate het risico dat hij in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders en zal worden gepercipieerd als aangetast of beïnvloed door de waarden en normen van een westerse samenleving.

Voorts is niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het subdorp Logmankhel van het hoofddorp Tutu, gelegen in het district Sherzad van de provincie Nangarhar. In deze provincie is ISKP, een transnationale Salafi-Jihadistische organisatie die hevig gekant is tegen alles wat westers is, aanwezig. Verder wonen de meeste Salafisten, waarvan een strekking zich achter de taliban schaart en een andere strekking door de taliban met ISKP wordt geassocieerd en gevisieerd, in Afghanistan in de oostelijke provincies Nangarhar, Kunar en Nuristan en heeft ISKP zich in het verleden op deze provincies gefocust omwille van de diepgewortelde Salafistische ideologie in deze regio (EUAA, *"Afghanistan Targeting of Individuals"*, augustus 2022, p. 154-155 en p. 190-192, EU AA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 98). De aanwezigheid van ISKP in Nangarhar, en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen en de diepgewortelde Salafistische traditie in deze regio kan *in casu* eveneens als een risico-verhogende factor worden beschouwd voor verzoeker. Gelet op hetgeen hierboven werd vastgesteld met betrekking tot verzoekers profiel en traject in België is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP-aanhangers in zijn regio van herkomst als onislamitisch zal gezien worden.

Verder dient te worden herinnerd dat uit de hierboven besproken landeninformatie blijkt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan Targeting of Individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is niet betwist dat verzoeker afkomstig is van een klein dorp. Verzoeker verklaarde hierover dat het dorp zes huizen telt en dat hij er in zijn vrije tijd ook herder was (NPO I, p. 5-6) en dat zijn dorp onder controle stond van de taliban (NPO I, p. 12). Hieruit blijkt dat verzoeker in een rurale omgeving opgroeide, en in een zeer klein dorp, zodat moet worden aangenomen dat verzoekers afwezigheid uit het dorp sinds februari 2021 ook voor de lokale talibanleiders bekend is en dat zijn terugkeer de aandacht van de taliban en de lokale gemeenschap zal trekken.

Verder blijkt uit het attest van Solentra van 13 januari 2023 dat deze VZW verbonden is aan de afdeling Kinder-en Jeugdpsychiatrie van het Universitair Ziekenhuis Brussel, dat verzoeker bij Solentra werd aangemeld voor traumatherapie op 29 april 2022 en tussen september 2022 en begin 2023 werd begeleid door een klinisch psycholoog verbonden aan deze Vzw (AD, documenten, stuk 10). In het bij het verzoekschrift toegevoegde attest van Dr. A. van 12 februari 2023 wordt gesteld dat verzoeker zeer vaak op consultatie komt in vergelijking met andere Afghaanse jongeren en wordt het vermoeden geformuleerd dat verzoeker een mentale beperking zou hebben. In het attest van dezelfde arts van 1 april 2024 wordt gesteld dat verzoeker met therapie is begonnen en wordt de medicatie vermeld die voor verzoeker actief acuut en actief chronisch is voorgeschreven. In het voorschrift van Dr. S. van 10 oktober 2024 wordt dezelfde medicatie vermeld (aanvullende nota verzoeker, stukken 6 en 10). Zo uit deze stukken niet kan worden afgeleid welke diagnose werd gesteld bij verzoeker, blijkt hieruit en uit de verklaring van verzoekers voogd en individuele begeleiders dat verzoeker regelmatig kampt met slapeloosheid en nachtmerries en dat hij tot op heden zowel slaapmedicatie als een anti-depressivum neemt en dat hij in het verleden begeleid werd door een klinisch psycholoog van Solentra waar hij werd aangemeld voor traumatherapie. Verder blijkt ook uit de documenten neergelegd door verzoeker dat verzoeker zelf besliste om te stoppen met de begeleiding door Solentra maar dat recent opnieuw een aanmelding werd gedaan door het CLB voor verzoeker en dat hij momenteel opnieuw op de wachtlijst staat. Hierboven is ook reeds vastgesteld dat voor verzoeker een verlenging van de begeleiding door het Centrum voor Bijzondere Jeugdzorg ook na zijn meerderjarigheid tot 2029 werd goedgekeurd, waaruit minstens blijkt dat verdere bijstand voor verzoeker wat zijn huisvesting betreft noodzakelijk wordt geacht door de bevoegde instanties. Uit dit alles blijkt dat verzoeker, ondanks de positieve evolutie die door zijn individuele begeleiders is waargenomen, met psychologische problemen blijft kampen. In de EUAA *“Country Guidance Afghanistan”* worden personen met ernstige medische problemen, waaronder mentale gezondheidsproblemen omschreven als een risicoprofiel. In Afghanistan worden personen met mentale gezondheidsproblemen en fysieke handicaps vaak gestigmatiseerd, volgens de objectieve landeninformatie. Hun medische of mentale situatie wordt vaak beschouwd als verband houdende met God's wil (EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”*, mei 2024 p. 103) en mishandeling van deze personen door de gemeenschap en/of hun familie komt voor. Vrouwen, gehandicapte personen en terugkerende migranten zijn daarbij in het bijzonder kwetsbaar. Daarbij dient ook rekening te worden gehouden met het feit dat volgens artikel 23 (2) van de recente Moraliteitswet handhavers ertoe gehouden zijn om een einde te maken aan inbreuken gepleegd door kinderen of een *“mentaal gehandicapt persoon”* en dat, hoewel het te vroeg is volgens bronnen aangehaald in het recentste EUAA rapport om conclusies te trekken over de impact van deze bepaling op de situatie van personen met een *“mentale handicap”*, een expert inzake gezondheid in Afghanistan hierover bezorgdheid heeft geuit, in het licht van het reeds bestaande stigma op personen met cognitieve, ontwikkelings- of mentale handicaps en het feit dat handhavers van de sharia door een meerderheid van de mensen gevreesd worden (EUAA, *“Afghanistan – Country Focus”*, november 2024, p. 43). Gelet op verzoekers nog steeds jonge leeftijd kan niet worden uitgesloten dat zijn psychologische problemen als puber en de begeleiding die hiervoor heeft gekregen in België in geval van terugkeer aan het licht komen en hierdoor bijkomend de aandacht van zijn lokale gemeenschap trekt en hierom gestigmatiseerd wordt.

Hierboven werd reeds vastgesteld dat verzoeker regelmatig naar school gaat en gemotiveerd is om, ondanks zijn leermoeilijkheden, zijn scholing in het Buso verder te zetten. Zoals reeds aangehaald is de opperste leider van de taliban vastberaden om de taliban interpretatie van de sharia uit te voeren en zo de samenleving te zuiveren. Het verbod op het onderwijs voor meisjes na het lager onderwijs moet in deze context niet alleen worden gezien als een aanval tegen onderwijs voor vrouwen maar tegen westers onderwijs als dusdanig (EUAA, *“Afghanistan- Country Focus”*, december 2023, p. 94). Recent zijn de inspanningen om het seculier onderwijs te bannen verder opgedreven en sinds september 2023 is het religieuze onderwijs uitgebreid, al onderwijzen sommige madrassas ook seculiere onderwerpen. Ook zijn een aantal hervormingen doorgevoerd in het Afghaanse onderwijssysteem, waaronder een herziening van het schoolcurriculum om het in overeenstemming te brengen met de sharia (EUAA, *“Afghanistan- Country Focus”*, november 2024, p. 135).

Hieruit blijkt dat het (middelbaar) onderwijs voor jongens in Afghanistan in het teken van de strenge interpretatie van de sharia door de taliban en er kan ook aangenomen worden dat daarbij concepten als gelijkheid van mannen en vrouwen en mensenrechten, zoals die in het onderwijs in België worden geïnterpreteerd en veelvuldig aan bod komen, gelet op de zuivering van de Afghaanse samenleving die de opperste leider voor ogen heeft, daarbij sterk afgewezen worden. Indien verzoeker in geval van terugkeer zijn scholing wenst verder te zetten, kan, niet worden uitgesloten dat hij ook omwille van zijn reeds hier genoten scholing hierop verkeerd reageert en in de negatieve belangstelling komt van medeleerlingen en leraars die onder controle staan van de taliban.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en die recent nog zijn verstrengd en waarmee verzoeker niet vertrouwd is, nu niet betwist is dat hij zes maanden voor de machtsovername Afghanistan verliet. Het risico is bijgevolg reëel dat verzoeker bij aankomst en doorreist naar zijn dorp de huidige religieuze en gedragsregels zelfs ongewild overtreedt. Er kan ook redelijkerwijze

aangenomen worden dat gelet op zijn jonge leeftijd en individuele omstandigheden, in het bijzonder zijn specifieke kwetsbaarheid als niet-begeleide minderjarige, verzoeker zijn ervaringen en opvattingen verworven tijdens zijn verblijf in België onder meer door zijn scholing, vrijwilligerswerk en studentenarbeid alsook zijn relatie met een niet-moslim meisje en zijn psychologische problemen en opvolging in België niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar Logmankhel in de provincie Nangarhar, de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit verhoogt de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer bij doorreis naar en aankomst in zijn dorp en regio van herkomst en het risico dat hij de aandacht trekt van de lokale gemeenschap en talibanleiders.

De Raad merkt ook op dat het beginsel van eenheid van het gezin moet worden afgewogen tegen andere elementen die actueel spelen in het belang van de minderjarige verzoeker, zoals zijn welzijn, sociale ontwikkelingen, veiligheid en opvattingen, en die *in casu* door de individuele omstandigheden en specifieke situatie van verzoeker en de huidige situatie in Afghanistan zwaarder doorwegen.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en, het hoger belang van het kind indachtig, er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject in België gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon die verwesterd is of de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegedichte verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op *“wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”*, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn dorp zal worden gepercipieerd als een persoon die verwesterd is of die de religieuze, morele en sociale normen in het buitenland heeft overschreden, dat bijgevolg voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, *A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen*) (UNHCR), punt 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die haaks staat op het gedachtegoed van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen ingeval van terugkeer.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA, *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, die niet verschijnt noch vertegenwoordigd is, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht januari tweeduizend vijftientig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET